

پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد: هادی رامشینی، ۱۳۹۶

ریسک نقدینگی، نسبت سرمایه و کارآیی بانک‌ها

بانک‌ها به‌عنوان مهم‌ترین نهادهای فعال در بازارهای پولی و مالی، نقش به‌سزایی در رشد و پیشرفت کشورها دارند. به دلیل این نقش اساسی و جلوگیری از هدر رفت منابع مالی، بررسی کارایی بانک‌ها از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. با توجه به مسئله وحشت مالی و از آنجا که در یک نظام مالی بانک محور، شرایط حاکم در بازار مالی و بخصوص ثبات مالی تحت تأثیر ثبات بانک‌های فعال در آن است، به‌این‌ترتیب، ثبات بانکی را می‌توان به‌عنوان پیشروی ثبات مالی در اقتصاد مطرح نمود. به دلیل این اهمیت، نهادهای نظارتی ملی و بین‌المللی با تحمیل محدودیت‌هایی سعی دارند تا از ریسکی شدن پرتفوی بانک‌ها جلوگیری نمایند، از طرفی اعمال این محدودیت ممکن است با کاهش اختیارات بانک‌ها در سرمایه‌گذاری و وام‌دهی، باعث تضعیف عملکرد بانک‌ها شود. این تأثیر دوگانه سال‌هاست موضوع بحث محافل علمی است. از این‌رو این پژوهش به دنبال بررسی رابطه کارایی بانک‌های کشور با ثبات بانکی است. در این راستا 20 بانک دولتی و خصوصی به‌عنوان جامعه آماری پژوهش طی سال‌های 1390 تا 1395 مورد مطالعه قرار گرفته است. کارایی بانکی با استفاده از روش تحلیل پوششی داده‌ها و به‌کارگیری رهیافت واسطه‌ای، مطالعه شده است. همچنین برای ثبات بانکی از شاخص نسبت کفایت سرمایه و نسبت سرمایه و شاخص‌های ریسک نقدینگی استفاده شده است. درنهایت برای بررسی تأثیر ریسک و نسبت سرمایه و کفایت سرمایه بر کارایی، مدلی به روش حداقل مربعات تعمیم‌یافته برآورد شده است که نتایج حاکی از آن است که ارتباط منفی و معنی‌دار میان نسبت کفایت سرمایه به‌عنوان یکی از اصلی‌ترین نسبت‌های سنجش ثبات مالی بانک‌ها و کارایی در نظام بانکی وجود دارد. نتایج نشان داد که رابطه معنی‌داری میان نسبت سرمایه و شاخص ریسک وجود دارد. به‌طورکلی نتایج نشان می‌دهد در نظام بانکی ایران بهبود شاخص‌های ثبات منجر به کاهش کارایی بانک‌ها شده که این نشان‌دهنده عملکرد نامناسب بانک‌ها در انتخاب پرتفویی است که هم‌زمان ریسک را کاهش و عملکرد کارایی را بهبود بخشد.

کلیدواژه‌ها: بانک، کارایی، ثبات مالی، کفایت سرمایه، تحلیل پوششی داده‌ها.

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۲۱۲۴۵۹۵۲۰۱۰

تاریخ دفاع: ۱۳۹۶/۱۱/۱۰

رشته‌ی تحصیلی: مدیریت مالی

دانشکده: علوم انسانی

استاد راهنما: دکتر محمد پوراحتشام

استاد مشاور: جواد معصومی

Liquidity risk, capital ratios and bank efficiency

Banks, as the main active institutions in financial and monetary markets, play an important role in the growth and progress of nations. In this regard and to stop wasting funds, evaluation of their efficiency is very important. Due to financial panic issue and as in a bank-based financial system, stability of active banks affect on prevailing condition in financial markets, especially financial stability, the banking stability can be considered as the leading financial stability in the economy. Because of this importance, national and international regulatory bodies imposed limitations and tried to prevent the risk of bank portfolio. This study sought to evaluate the relationship between the efficiency and stability of Irans banking. In this regard, 11 state and private Iranian banks were studied during 2011-2016. Bank efficiency have been studied using data envelopment analysis and developing intermediate approaches. Also for the stability of the banking capital, adequacy ratio and liquidity and credit risk indicators was used. At last, to investigate the effect of stability on efficiency, the models was estimated using generalized least squares. The results indicated that there is a negative correlation between capital adequacy ratio as one of the main financial stability and efficiency measures in banking systems. The results showed that there is a meaningful relationship between capital ratio and risk index. The results showed a significant relationship between liquidity risk indicators and efficiency does not exist. Overall, results showed, improvement in the stability of the banking system led to a decrease in the efficiency of banks in Iran banking system. This, reflects the poor performance of banks in the portfolio choosing that can reduce risk and improve performance efficiency, simultaneously.